

توصیف عملکرد ورزشکاران ایران در بازی های پارالمپیک در مقایسه با رقبای آسیایی

کامران عیدی پور^۱، دکتر یدا... آزادی^۲، فرهاد نظری^۳، ابوذر سوری^۴

چکیده

مقدمه و هدف: بازی های المپیک و پارالمپیک به مثابه بزرگ ترین رویداد ورزشی جهان، از جایگاه بالایی نزد دولت ها برخوردار هستند. هدف از انجام این پژوهش، مقایسه عملکرد ورزشکاران ایران در مقایسه با رقبای آسیایی در بازی های پارالمپیک است.

روش شناسی: روش پژوهش، توصیفی و از نوع مطالعات گذشته نگر است. جامعه آماری، هفت دوره بازی های پارالمپیک (۱۹۸۸-۲۰۱۲) است که ایران در آنها حضور داشته است و نمونه پژوهش برابر با جامعه آماری است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (شکل، جداول) و آمار استنباطی (کلموگراف اسمیرنوف، ضریب همبستگی اسپیرمن و آزمون کروسکال والیس) استفاده شده است.

یافته ها: نتایج تحقیق نشان می دهد که، بهترین میانگین رتبه کسب مدال مربوط به کشور چین (۶۹/۵۸) است و کاروان پارالمپیک ایران از این لحاظ در رتبه چهارم (۴۱/۲۹) قرار دارد. بین تعداد ورزشکاران زن و مرد اعزامی به بازی ها و تعداد مدال کسب شده ارتباط معناداری وجود دارد. همچنین، عملکرد کاروان های پارالمپیک ایران در هفت دوره برگزاری بازی های پارالمپیک، فاقد ثبات و با جهش های بالا و پائین همراه بوده است.

بحث و نتیجه گیری: نتیجه گیری می شود که عملکرد کاروان های پارالمپیک ایران در این رقابت ها، تقریباً مطلوب است البته مسئولان مربوط باید نگاه ویژه ای به ورزش معلولان داشته باشند و سعی در توسعه رشته های ورزشی پارالمپیک در کشورمان داشته باشند و همچنین با اعزام تعداد بیشتر ورزشکار در قالب رشته های ورزشی متعدد، عملکرد خود را در بازی های پارالمپیک بهبود ببخشند.

واژه های کلیدی: بازی های پارالمپیک، مدال، کشورهای آسیایی.

مقدمه

بازی های المپیک، با سابقه طولانی به دنبال برگزاری جشن های مذهبی در یونان قدیم به وجود آمد. سوابق اولین رقابت های ورزشی در المپیک، به سال ۷۷۶ قبل از میلاد بر می گردد (۱). بازی های المپیک نوین، در سال ۱۸۹۴ به وسیله پیر دو کو برتن پایه گذاری شد و دو سال بعد، اولین دوره این مسابقات در سال ۱۸۹۶ در شهر آتن برگزار شد و بعد از آن، هر چهار سال یک بار در یکی از شهر های جهان برگزار می شود (۲). هدف المپیزم این است که از طریق ورزش، بسیاری از بحران های اجتماعی را حل کند و با ایجاد یک سازمان و نظام ورزشی کاملا رقابت آمیز، جوانان را از خواب غفلت بیدار کند. در واقع، هدف از احیای بازی های المپیک نوین؛ توانمند کردن ورزش است تا جایی که قادر به حفظ استقلال و تداوم خود باشد. توانمند کردن آن برای اجرای نقشی که در جهان جدید و در زمینه تعلیم و تربیت به عهده آن گذاشته شده است (۳). این بازی ها، نه یک رویداد صرف ورزشی، بلکه یک جنبش وسیع اجتماعی هستند که به مدد فعالیت های ورزشی باعث تعالی انسان و تفاهم بین المللی می شود (۴). بنابراین، جنبش المپیک و پارالمپیک خود به تنهایی یا با همکاری سایر سازمان ها، در چهارچوب امکاناتی که در اختیار دارد، در فعالیت هایی که در راستای ارتقای تحقق صلح در جوامع است، شرکت می کند (۵). کلمه پارالمپیک برگرفته از پیشوند یونانی پارا، به معنای « در کنار، همراه» و کلمه المپیک است، تا نشان دهد که چگونه این دو جنبش در کنار همدیگر وجود دارند (۶). تاریخ نوپای جنبش پارالمپیک به سال ۱۹۴۸؛ یعنی به زمان برگزاری چهاردهمین دوره بازی های المپیک بر می گردد. در این زمان به ابتکار آقای لودوئینگ گوتمن^۱ اولین مسابقات استوک مندویل^۲ شکل گرفت. در این مسابقات ورزشکاران قطع نخایی جنگ جهانی دوم شرکت داشتند، اما اولین مسابقات پارالمپیک به صورت رسمی در سال ۱۹۶۰ در شهر روم برگزار شد که در آن دیگر معلولان سازمان های ورزشی و بین المللی از کشورهای مختلف در آن حضور داشتند (۷). کمیته بین المللی پارالمپیک^۳، نماینده بین المللی سازمان ورزش معلولان است که در سال ۱۹۸۹ در کشور آلمان تاسیس شد. این کمیته یک سازمان بین المللی غیر انتفاعی است که با ۱۷۴ کمیته ملی پارالمپیک، چهار سازمان بین المللی و پنج سازمان منطقه ای به ورزش معلولان اختصاص دارد (۸). تاکنون چهارده دوره بازی های پارالمپیک برگزار شده است و تعداد ۱۸۶ کشور و ۳۲۱۰۴ ورزشکار از پنج قاره جهان در این مسابقات شرکت کرده اند و در مجموع نیز تعداد ۱۸۸۲۸ مدال بین ورزشکاران توزیع شده است. اولین حضور کاروان پارالمپیک ایران به بازی های (۱۹۸۸) سئول در کره جنوبی بر می گردد که کاروان ایران با ۳۵ ورزشکار در قالب چهار رشته ورزشی گلبال، دو و میدانی، والیبال نشسته و وزنه برداری در این مسابقات حضور یافت. از آن زمان به بعد کاروان پارالمپیک ایران با اعزام رشته ها و ورزشکاران بیشتر به این مسابقات، حضور و نقش مهم تری را ایفا کرد و توانسته است، عملکرد های بهتری را کسب کند. از آن زمان تاکنون، کاروان پارالمپیک کشورمان تا سال ۲۰۱۲ در هفت دوره از این بازی ها حضور داشته است (۹).

متأسفانه به نظر می رسد که تحقیقات اندکی در زمینه ورزشکاران معلول و ارزیابی عملکرد آنها در بازی های پارالمپیک انجام گرفته است. در مقابل، تحقیقات مختلفی در زمینه بازی های المپیک و بررسی عملکرد کشورها و ورزشکاران در این رویدادها انجام شده است. فارست و همکاران^۴ (۲۰۱۰)، با توجه به نتایج کشورها در بازی های المپیک ۲۰۰۴ آتن و تولید ناخالص داخلی آنها به پیش بینی نتایج این کشورها در بازی های المپیک ۲۰۰۸ پکن پرداخت. نتایج این پژوهش به درستی افزایش تعداد مدال کشور آسیایی چین و کشور اروپایی بریتانیا و کاهش تعداد مدال های کشور روسیه را نسبت به بازی های ۲۰۰۴ آتن پیش بینی کرد. (۱۰). در پژوهشی که دیمیتریا (۲۰۰۹) با عنوان نمایش آماری مدال های در بازی های المپیک پکن انجام داد، به این نتیجه رسید که تفاوت قابل توجهی در سهم مدال ها در میان پنج منطقه جغرافیایی وجود دارد. همچنین با توجه به جنسیت مردان ۵۶٪ و زنان ۴۱٪ از مدال های این دوره از مسابقات را کسب کردند (۱۱). لی^۵ (۲۰۰۷) در پژوهش خود بیان داشت ورزشکاران اروپایی در بازی های المپیک به خصوص در رشته هایی چون دو و میدانی، قایقرانی و شنا عملکرد مطلوبی از خود به جای گذاشته اند (۱۲). داماسک و همکاران (۲۰۰۶)، در تحقیق دیگری مقایسه بازی های المپیک، با ملاک مدال ها را ارزیابی کردند. نتایج این تحقیق نشان می دهد کشورهای ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی تعداد ورزشکار بیشتری را به مسابقات اعزام کرده اند و بخش زیادی از مجموع مدال های بازی های المپیک را از آن خود کرده اند (۱۳). انتشارات مک گروهیل^۶ (۲۰۰۴)، تحقیقی را با عنوان پیش به سوی المپیک ۲۰۰۸ پکن انجام دادند. نتایج تحقیق نشان می دهد که قاره اروپا بعد از قاره استرالیا به نسبت تعداد مدال کسب شده و جمعیت شرکت کننده در این مسابقات در رده دوم قرار دارد (۱۴). عیدی پور و همکاران (۱۳۹۳)، به تحلیل و ارزیابی عملکرد ایران در بازی های پارالمپیک معلولان پرداختند. نتایج تحقیق نشان می دهد که عملکرد ایران در این بازی ها یکنواخت و منظم نبوده و با فراز و نشیب های زیادی همراه بوده است. همچنین تیم کشورمان فقط در چند رشته خاص توانسته است که صاحب مدال شود و کمبود ورزشکاران اعزامی مخصوصاً ورزشکاران زن به این مسابقات، از نقاط ضعف آن به شمار می آید (۱۵). عیدی پور و همکاران (۱۳۹۳)، به مقایسه روند مدال های کسب شده قاره های جهان در بازی های پارالمپیک پرداختند. نتایج تحقیق نشان می دهد که به ترتیب قاره های اروپا، آمریکا، آسیا، اقیانوسیه و آفریقا بیشترین و کمترین تعداد مدال را کسب نموده اند. همچنین بیشترین تعداد

1 Ludwig Guttman

2 Stoke mandeville

3 Internatiounal paralympic committee

4 Forrest & et al

5 Lee

6 MC Grow Hill Company

مدال کشورهای اروپایی در چند رشته خاص و پر مدال کسب شده است و ارتباط معناداری هم بین تعداد ورزشکاران اعزامی مرد و زن به این مسابقات مشاهده شده است (۱۶). عیدی و همکاران (۱۳۹۳)، به تحلیل جایگاه ایران در بازی های المپیک (۲۰۱۲-۱۹۴۸) پرداختند. یافته های تحقیق نشان می دهد که ورزشکاران و تعداد رشته های ورزشی ایران در این مسابقات محدود بوده و تیم المپیک ایران، فقط در چند رشته خاص توانسته است که صاحب مدال شود. ضمناً بین تعداد ورزشکاران مرد و مدال های کسب شده ایران، رابطه معنی دار مشاهده شد، اما این ارتباط در مورد ورزشکاران زن معنادار نبود (۱۷). عسگری، عیدی (۱۳۹۱)، به ارزیابی عملکرد ایران در بازی های المپیک تابستانی در مقایسه با رقبای آسیایی پرداختند. از مهم ترین یافته های این تحقیق می توان به نوسانات عملکرد ایران در بازی های المپیک در مقایسه با دیگر رقبای اشاره کرد؛ به طوری که نمودار عملکرد ایران سینوسی شکل (با جهش های نزولی و صعودی بلند) بوده و فاقد ثباتی است. ایران با میانگین وزنی رتبه ۳۱/۰۷ به عنوان پنجمین کشور قدرتمند آسیایی بعد از چین (۳/۸۷)، ژاپن (۱۰/۹۵)، کره جنوبی (۱۹/۹۴) و قزاقستان (۲۵/۴) مطرح است (۱۸).

با توجه به جایگاه با ارزش بازی های المپیک در بین ذینفعان مختلف ورزشی، لزوم توجه به ابعاد مختلف این بازی ها به ویژه عملکرد و مرور روند حضور کشورها از جنبه هایی است که اطلاعات مفیدی را حداقل به شکل توصیفی در اختیار این ذینفعان قرار می دهد (۱۹). برای برنامه ریزی و ارزیابی درست ورزشکاران پارالمپیک کشورمان و همچنین ارائه اطلاعات مورد نیاز و بازخوردهایی برای مسئولان و کلیه ذینفعان این حوزه؛ لازم است که عملکرد آن نسبت به سایر کشورها سنجیده شود. با توجه به مطالب گفته شده و تحقیقات اندکی که در زمینه عملکرد کشورمان در بازی های پارالمپیک صورت گرفته است، این تحقیق به دنبال مقایسه عملکرد تیم پارالمپیک ایران نسبت به سایر کشورهای آسیایی در هفت دوره مسابقات پارالمپیک است که ایران در آنها حضور داشت.

روش تحقیق

روش پژوهش، توصیفی و از نوع مطالعات گذشته نگر است که پژوهشگر سعی کرده در قالب مطالعه ای تطبیقی نتایج و مدال های کسب شده ایران و سایر کشورهای آسیایی را در طول ادوار مختلف بازی های پارالمپیک که ایران در آنها حضور داشته (۱۹۸۸-۲۰۱۲) مورد بررسی و مقایسه قرار دهد. نمونه آماری برابر با جامعه آماری و شامل ۷ دوره مسابقات پارالمپیک سئول، بارسلون، آتلانتا، سیدنی، آتن، پکن و لندن است. برای جمع آوری اطلاعات در این زمینه از روش مطالعات استنادی و کتابخانه ای استفاده شده و اطلاعات لازم از طریق کتاب ها، مقالات، گزارش ها، و منابع فارسی و لاتین منتشر شده در مورد بازی های پارالمپیک به دست آمد و به صورت جدول و نمودار طبقه بندی شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها، از آمار توصیفی (میانگین، جدول، نمودار و...) و آمار استنباطی (کالموگراف اسمیرنوف، ضریب همبستگی اسپیرمن و کروسکال والیس) استفاده شده است. از آنجا که بین منابع مختلف گاهی تناقض هایی در اطلاعات ارائه شده وجود دارد، محقق تلاش کرده است با بررسی دقیق منابع، معتبرترین اطلاعات را در این زمینه ارائه کند. برای تجزیه و تحلیل آماری داده ها از نرم افزار SPSS و در سطح $P \geq 05$ استفاده شد.

یافته های تحقیق

بر اساس جدول شماره (۱) بیشترین تعداد ورزشکار اعزامی به مسابقات مربوط به کشورهای چین، کره و ژاپن است که توانسته اند سهم بیشتری از تعداد مدال های توزیع شده را به خود اختصاص دهند. تیم پارالمپیک کشورمان هم، با اعزام تعداد متوسطی ورزشکار نسبت به این سه کشور سهم نسبتاً خوبی را از تعداد مدال های توزیع شده داشته است.

جدول شماره (۱) توصیف وضعیت کشورهای آسیایی شرکت کننده در بازی های پارالمپیک

ردیف	کشور های آسیایی	تعداد دوره	تعداد ورزشکاران شرکت کننده			تعداد مدال های کسب شده		
			زن	مرد	مجموع	طلا	نقره	برنز
۱	چین	۷	۴۲۱	۵۸۴	۱۰۰۵	۳۲۴	۲۴۶	۱۹۱
۲	کره	۷	۹۶	۶۰۰	۶۹۶	۱۱۲	۸۹	۸۷
۳	ژاپن	۷	۲۸۲	۶۲۸	۹۱۰	۷۹	۸۰	۹۰
۴	ایران	۷	۲۷	۳۰۳	۳۳۰	۴۷	۲۸	۳۷
۵	هنگ کنگ	۷	۶۳	۱۲۷	۱۹۰	۳۵	۲۷	۳۳
۶	تایلند	۷	۳۴	۱۶۱	۱۹۵	۱۳	۱۸	۲۰
۷	کویت	۶	۱۱	۱۰۶	۱۱۷	۸	۱۲	۱۷
۸	چین تایپه	۶	۳۶	۷۴	۱۱۰	۵	۵	۱۲
۹	امارات	۴	۵	۴۱	۴۶	۲	۶	۴

ردیف	کشور های آسیایی	تعداد دوره	تعداد ورزشکاران شرکت کننده			تعداد مدال های کسب شده			
			۱۶	۲۶	۴۲	۱	۴	۳	۸
۱۰	اردن	۵	۱۶	۲۶	۴۲	۱	۴	۳	۸
۱۱	عراق	۴	۵	۵۹	۶۴	۱	۳	۴	۸
۱۲	بحرین	۵	۱	۲۴	۲۵	۱	۳	۳	۷
۱۳	مالزی	۴	۱۱	۴۷	۵۸	۰	۲	۵	۷
۱۴	سنگاپور	۲	۱۰	۴	۱۴	۱	۲	۳	۶
۱۵	اندونزی	۲	۳	۱۹	۲۲	۰	۳	۱	۴
۱۶	هند	۲	۱	۲۱	۲۲	۱	۱	۲	۴
۱۷	عربستان	۲	۰	۷	۷	۱	۲	۰	۳
۱۸	فلسطین	۲	۰	۴	۴	۰	۱	۱	۲
۱۹	لبنان	۲	۰	۲	۲	۰	۰	۲	۲
۲۰	ازبکستان	۱	۲	۸	۱۰	۰	۱	۰	۱
۲۱	سریلانکا	۱	۱	۶	۷	۰	۰	۱	۱
۲۲	مغولستان	۲	۶	۴	۱۰	۱	۰	۰	۱
۲۳	پاکستان	۲	۱	۴	۵	۰	۱	۰	۱
۲۴	لائوس	۲	۰	۲	۲	۰	۰	۱	۱
۲۵	سوریه	۲	۵	۸	۱۳	۰	۰	۱	۱
۲۶	فیلیپین	۲	۶	۵	۱۱	۰	۰	۱	۱

جدول (۲) آزمون کلموگروف اسمیرنوف

شاخص	N	Z	sig
تعداد مدال های کسب شده کشور های مختلف	۷ دوره حضور	۰/۳۱۸	۰/۰۰۱

با توجه به نتایج جدول شماره (۲) چون سطح معناداری متغیر اصلی تحقیق کمتر از ۰/۰۵ است، بنابراین داده ها غیر نرمال بوده و از آزمون ناپارامتریک برای تجزیه و تحلیل داده های تحقیق استفاده شد.

جدول شماره (۳) نتایج آزمون کروسکال والیس برای مقایسه میانگین رتبه مدال های کشورهای مختلف آسیایی در بازی های پارالمپیک (۱۹۸۸-۲۰۱۲)

کشور های آسیایی	مجموع مدال کسب شده	دوره	میانگین رتبه
چین	۷۶۱	۷	۶۹/۵۸
کره	۲۸۸	۷	۵۲/۳۰
ژاپن	۲۴۹	۷	۵۰/۳۷
ایران	۱۱۲	۷	۴۱/۲۹
هنگ کنگ	۹۵	۷	۳۷/۲۱
تایلند	۵۲	۷	۲۹/۱۹
کویت	۳۷	۶	۲۴/۷۸
چین تایپه	۲۲	۶	۲۰/۵۱
امارات	۱۲	۴	۱۵/۵۴

کشور های آسیایی	مجموع مدال کسب شده	دوره	میانگین رتبه
اردن	۸	۵	۱۰/۴۷
عراق	۸	۴	۱۰/۴۷
بحرین	۷	۵	۹/۱۰
مالزی	۷	۴	۹/۱۰
سنگاپور	۶	۲	۸/۵۳
اندونزی	۴	۲	۷/۱۹
هند	۴	۲	۷/۱۹
عربستان	۳	۲	۶/۸۰
فلسطین	۲	۲	۵/۰۰
لبنان	۲	۲	۵/۰۰
ازبکستان	۱	۱	۴/۱
سریلانکا	۱	۱	۴/۱
مغولستان	۱	۲	۴/۱
پاکستان	۱	۲	۴/۱
لائوس	۱	۲	۴/۱
سوریه	۱	۲	۴/۱
فیلیپین	۱	۲	۴/۱

جدول شماره (۴) نتایج معناداری آزمون کروسکال والیس برای مقایسه میانگین رتبه مدال های کشورهای مختلف آسیایی در بازی های پارالمپیک (۱۹۸۸-۲۰۱۲)

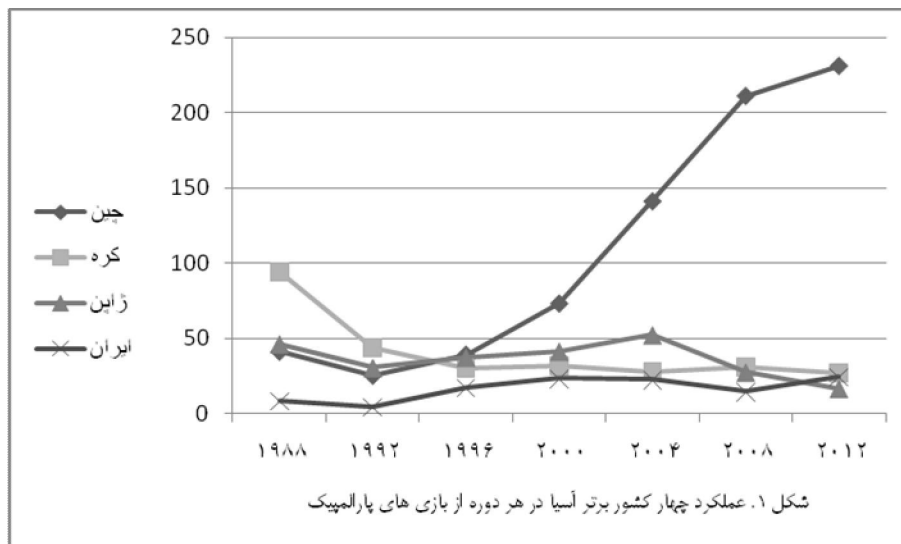
شاخص	طلا	نقره	برنز	مجموع
خی دو	۴۹/۹۰	۴۱/۶۹	۴۳/۳۰	۴۴/۳۷
درجه آزادی	۴	۴	۴	۴
سطح معناداری	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳

بر اساس جدول شماره (۳) کشور چین بیشترین میانگین رتبه کسب مدال را به خود اختصاص داده است و تیم کشورمان بعد از کشورهای کره و ژاپن در رتبه چهارم قرار دارد. در این رابطه نتایج آزمون کروسکال والیس جدول شماره (۴) وجود تفاوت معنادار بین مدال های کسب شده کشورهای آسیایی را نشان می دهد.

جدول شماره (۵) ارتباط تعداد شرکت کنندگان با مجموع مدال های کسب شده در بازی های پارالمپیک

جنسیت	N	r	Sig
زن	۱۰۴۳	۵۱/۱۹	۰/۰۲
مرد	۲۸۷۴	۶۳/۲۴	۰/۰۰

بر اساس جدول شماره (۵) بین تعداد ورزشکاران اعزامی به مسابقات پارالمپیک، در دو بخش آقایان و خانم ها با تعداد مدال کسب شده ارتباط معناداری بدست آمده است.

با توجه به شکل شماره (۱) تیم پارالمپیک چین بعد از بازی های ۱۹۸۸ در هر دوره برگزاری بازی های پارالمپیک، عملکرد بهتری داشته است، اما تیم پارالمپیک کشورمان در طی این هفت دوره عملکرد سینوسی شکل و فاقد ثباتی را داشته است.

بحث و نتیجه گیری

بر اساس جدول شماره ۱، کشورهای چین، ژاپن و کره جنوبی در دو بخش خانم ها و آقایان، بیشترین تعداد ورزشکار را به مسابقات پارالمپیک اعزام کرده اند و توانسته اند سهم بیشتری از مدال های توزیع شده را به خود اختصاص دهند و کشورهای لائوس، لبنان، عربستان و ... کمترین تعداد ورزشکار را به مسابقات اعزام کرده و تعداد کمتری از مدال های توزیع شده را کسب کرده اند. تیم پارالمپیک کشورمان نیز، با اعزام تعداد متوسط ورزشکار به این مسابقات توانسته اند سهم نسبتاً خوبی از مقدار مدال های توزیع شده را به خود اختصاص دهند. نتایج آزمون کروسکال واریس برای مقایسه میانگین رتبه مدال های توزیع شده بین کشورهای آسیایی شرکت کننده در بازی های پارالمپیک، تفاوت معناداری را در سه بخش مدال طلا، نقره و برنز بین این کشور ها را نشان می دهد. بر این اساس، در مجموع بهترین میانگین رتبه کسب مدال مربوط به کشور چین است که بیشترین میانگین کسب مدال را به خود اختصاص داده است و تیم پارالمپیک کشورمان با میانگین رتبه ۴۱/۲۹ پس از کشورهای کره جنوبی و ژاپن در رده چهارم قرار دارد. سایر کشورها، مانند کویت، چین تایپه، هنگ کنگ، تایلند، امارات و ... نیز، با کسب میانگین رتبه کمتر در رده های پایین تر قرار دارند. با توجه به این نتیجه می توان گفت که عملکرد تیم پارالمپیک کشورمان در میان رقبای آسیایی تقریباً مناسب بوده است که البته می تواند با سرمایه گذاری بیشتر در این مسابقات، سهم خود را از مدال های توزیع شده بیشتر کند و میانگین رتبه بهتری را به خود اختصاص دهد. عسگری و عیدی (۱۳۹۱)، در تحقیقی که در زمینه تحلیل عملکرد ایران در مقایسه با کشورهای آسیایی در مسابقات المپیک انجام دادند به این نتیجه رسیدند که ایران به عنوان پنجمین کشور قدرتمند آسیایی بعد از چین، ژاپن، کره جنوبی و قزاقستان قرار دارد که با نتایج این بخش از تحقیق همخوانی دارد. در تحلیل این بخش از تحقیق می توان گفت که به نظر می رسد که تیم پارالمپیک کشورمان، فقط در چند رشته خاص و کم مدال توانسته است که صاحب مدال شود و سهم کشورمان از توزیع مدال ها در رشته های مختلف، مخصوصاً رشته های پر مدالی مانند دو و میدانی، شنا، ژیمناستیک و ... اندک بوده است. این در حالی است که سایر کشورهای آسیایی مانند ژاپن، چین و کره جنوبی با سرمایه گذاری های کلان در ورزش و توجه ویژه بر روی همه رشته های ورزشی و خصوصاً رشته های پر مدال در بازی های پارالمپیک، توانسته اند که عملکرد بهتری را نسبت به کاروان اعزامی ایران و کسب تعداد مدال بیشتر داشته باشند. نتایج تحقیق عیدی و همکاران (۱۳۹۳) و عیدی پور و همکاران (۱۳۹۳) نیز، که در زمینه تحلیل عملکرد ایران در بازی های المپیک و پارالمپیک انجام شده است، نشان می دهد که تیم المپیک و پارالمپیک کشورمان فقط در چند رشته خاص توانسته است که صاحب مدال شود و رشته های مستعد مدال کمتر مورد توجه قرار گرفته اند که با نتایج این بخش از تحقیق هم خوانی دارد. بنابراین، به مسئولان ورزش کشورمان پیشنهاد می شود با توجه ویژه به رشته های پر مدال در بازی های پارالمپیک با حفظ توجه به رشته های مدال آور قبلی در این بازی ها فاصله ایجاد شده بین ایران و کشورهای آسیایی مخصوصاً چین، کره و ژاپن را کمتر کرده و جایگاه خود را در بازی های پارالمپیک و در میان رقبای آسیایی بهبود ببخشند.

نتایج آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن نشان می دهد که بین تعداد ورزشکاران اعزامی به این مسابقات، هم در بخش خانم ها و هم در بخش آقایان با تعداد مدال کسب شده ارتباط معناداری وجود دارد؛ یعنی کشورهایی که تعداد بیشتری ورزشکار زن و مرد به مسابقات اعزام کرده اند، تعداد مدال بیشتری را نیز بدست آورده اند. کشورهایمانند چین، ژاپن و کره جنوبی هم در بخش مردان ورزشکار و هم در بخش زنان ورزشکار توانسته اند که تعداد زیادی ورزشکار را به بازی های پارالمپیک اعزام کنند که در این زمینه فاصله زیادی را با سایر کشورهای آسیایی ایجاد کرده اند. به

طور مثال کشور چین در مجموع تعداد ۱۰۰۵ ورزشکار به مسابقات اعزام کرده است که از این تعداد ۵۸۴ نفر ورزشکار مرد و ۴۲۱ نفر را ورزشکاران زن تشکیل می دهند. این در حالی است که سایر کشور های آسیایی مانند ایران، هنگ کنگ، کویت، چین تایپه و ... تعداد ورزشکاران اعزامی آنها، حداکثر ۳۵۰ نفر است. در این کشورها بیشترین ورزشکار اعزامی را آقایان تشکیل داده اند و ورزشکاران زن سهم کمتری را از کاروان اعزامی کشورمان به خود اختصاص داده اند. بنابراین، تلاش برای کسب سهمیه بیشتر در بازی های پارالمپیک و اعزام تعداد بیشتر ورزشکاران به این مسابقات می تواند راهگشا باشد. در این زمینه توجه بیشتر به ورزش زنان و سعی در اعزام تعداد بیشتر آنها به این مسابقات می تواند معیار مناسبی باشد. نتایج این بخش با نتیجه تحقیقات دیمیتریا (۲۰۰۹)، داماسک و همکاران (۲۰۰۶)، انتشارات مک گروهیل (۲۰۰۴)، عیدی پور و همکاران (۱۳۹۳) و عیدی و همکاران (۱۳۹۳)، که تعداد ورزشکاران اعزامی، مخصوصا ورزشکاران زن به مسابقات در کسب بیشتر مدال ها و بدست آوردن رتبه بهتر موثر بوده است، هم خوانی دارد که شاید دلیل این مشابهت را بتوان به جامعه آماری تحقیقات و فضای مشابه بازی های المپیک و پارالمپیک نسبت داد. بنابراین، به مسئولان مربوطه کشورمان پیشنهاد می شود که دقت و مساعدت بیشتری در این زمینه داشته باشند و با اعزام تعداد بیشتر ورزشکار به این مسابقات، و توجه زیاد به پتانسیل های ورزش بانوان، سهم خود را از تعداد مدال های توزیع شده بیشتر کند و زمینه را برای شکوفایی ورزش کشورمان مخصوصا در زمینه ورزش پارالمپیک معلولان فراهم کنند.

بر اساس شکل شماره ۱، کشور چین بعد از بازی های پارالمپیک ۱۹۸۸ به بعد سیر صعودی را داشته است و در هر دوره برگزاری این بازی ها عملکرد بهتری داشته است، اما کره جنوبی در طول این هفت دوره از برگزاری بازی ها عملکرد رو به پایین و تقریبا متوسطی را داشته است. تیم پارالمپیک ژاپن و ایران هم عملکرد سینوسی شکلی داشته اند، به طوری که در طول برگزاری این هفت دوره جهش های رو به پایین و بالایی را تجربه کرده اند. نتیجه تحقیق عسگری و عیدی (۱۳۹۱)، که به این نتیجه دست یافتند، نوسانات عملکرد ایران در بازی های المپیک در مقایسه با دیگر رقبای، سینوسی شکل (با جهش های نزولی و صعودی بلند) و فاقد ثبات بوده است، با نتایج این بخش از تحقیق هم خوانی دارد. در طی سال های اخیر، کشور چین در تمام ابعاد سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و صنعتی رشد محسوسی داشته است. ورزش این کشور نیز از این رشد عقب نمانده است، به طوری که به عنوان یک علم و صنعت آن را مطرح کرده اند. آنها به دلیل سرمایه گذاری هایی که در ورزش انجام داده اند و با توجه به رشته های پایه و پر مدالی مانند دو و میدانی، شنا، ژیمناستیک و ... و همچنین توجه ویژه به ورزش بانوان راه ترقی را پیش گرفتند. سایر کشورهای آسیایی و مخصوصا ورزش پارالمپیک کشورمان، متاسفانه موفق نبوده اند که پایه پای کشور چین پیشرفت کنند و راه ترقی را طی نمایند که شاید دلیل این حرکت نامتوازن، عدم برنامه ریزی بلند مدت و سعی در کسب نتایج به صورت موقتی و کوتاه مدت و همچنین عدم سیاست گذاری صحیح و طرح استراتژیک برای پرورش، توسعه و حفظ ورزشکاران پارالمپیک در کنار توجه به نیازهای اساسی و زیرساخت های لازم (مکان های تمرین، حمایت های علوم ورزشی و غیره) باشد.

در مجموع می توان گفت که تحلیل واقعیت های ورزش در کشورهای مختلف نشان می دهد که کسب موفقیت، پیروزی و دستیابی به جایگاه مطلوب در بازی های المپیک و پارالمپیک، به آسانی بدست نمی آید و عوامل زیادی مانند شرایط سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، جمعیتی و ... در کنار داشتن پتانسیل ها و استعداد های لازم، می توانند در کسب این موفقیت سهمیم باشند. بنابراین با وجود اینکه کسب موفقیت در بازی های المپیک و پارالمپیک می تواند دشوار باشد، اما هنوز راه ها و سیاست های زیادی برای موفق شدن در این بازی ها وجود دارد که در کشور ما تجربه نشده اند. سرمایه گذاری در ابعاد مختلف فرهنگی، اقتصادی و ... در ورزش و توجه کردن به آن به عنوان یک علم و یک صنعت، متاسفانه در کشور ما کم رنگ بوده است و فقدان برنامه ریزی های دقیق، منسجم و بلند مدت در ورزش کشورمان و مخصوصا در زمینه بازی های پارالمپیک احساس می شود که مسئولان مربوطه می توانند با تلاش و پشتکار جدی و الگو قرار دادن کشورهای توسعه یافته که در این زمینه موفق بوده اند، شرایط را برای توسعه ورزش کشورمان، به خصوص در زمینه ورزش های پارالمپیک فراهم نمایند تا از یک طرف با کسب جایگاه برتر در بازی های پارالمپیک، باعث ایجاد غرور و وجهه ملی برای کشورمان شوند و از طرف دیگر با ترغیب کردن افراد معلول در کشورمان برای پرداختن به فعالیت های ورزشی، از طریق الگو قرار دادن قهرمانان پارالمپیک کشورمان برای آنها، زمینه را برای ایجاد تحرک، شادابی، نشاط، اعتماد به نفس و امید به زندگی بیشتر برای آنها فراهم نمایند و از این طریق شرایط را برای ایجاد سلامت اجتماعی افراد معلول در کشورمان و تشویق آنها برای پرداختن به فعالیت های ورزش قهرمانی و حرفه ای فراهم نمایند. به طور کلی از یافته های این تحقیق می توان استنباط کرد که کاروان اعزامی کشورمان به نسبت دیگر کشورهای آسیایی، در دوره های مختلف برگزاری بازی های پارالمپیک، عملکرد قابل قبولی را داشته و مدال های رنگارنگی برای کشورمان کسب کرده اند که البته می توانند جایگاه بهتری را در آینده بدست بیاورند. این موضوع مستلزم این است که مسئولان مربوطه نگاه ویژه ای به ورزش معلولان داشته باشند و سعی در توسعه این رشته های ورزشی در کشورمان داشته باشند. بنابراین پیشنهاد می شود که مسئولان مربوط جهت کسب موفقیت بیشتر در بازی های پارالمپیک موارد زیر را مورد توجه قرار دهند:

۱) برنامه ریزی های استراتژیک و کاربردی در ورزش؛

۲) سرمایه گذاری های گسترده در ابعاد مختلف صنعت ورزش؛

۳) همگانی کردن ورزش و توسعه آن در میان اقشار مختلف مردم؛

۴) علمی کردن ورزش و انجام مطالعات علمی و تطبیقی در زمینه ورزش با الگو گرفتن از کشورهای پیشرفته؛

- ۵) توسعه همه رشته های ورزشی پارالمپیک در میان اقشار جامعه و توجه اساسی به آنها؛
- ۶) حمایت از ورزشکاران برای کسب سهمیه بیشتر و اعزام تعداد ورزشکاران بیشتر به بازی های پارالمپیک؛
- ۷) توجه ویژه به رشته های پارالمپیک مستعد کسب مدال؛
- ۸) ایجاد نظام انتخاب، پرورش، به کارگیری و نگهداری نخبگان ورزشی؛
- ۹) توجه اساسی به ورزش زنان و توسعه رشته های ورزشی در میان آنها.

References:

1. Kashif, M, M. (2011). History of Physical Education. Fourth Edition. Publisher Payam Noor University. Tehran. Pp 236.
2. Mehrjardi, M. H (2011). Developed a nonparametric model for performance evaluation of countries participating in the Olympic Games. Journal of sport management. No, 14. Pp. 21-34.
3. Sajjadi, S. N. (2009), management of Sports organizations. Nine Edition. Tehran. Publisher samt association.. Pp. 1-277
4. Sajjadi, S. N. (2006). Meet the olympic movement. One Edition. Tehran. Publisher NOC association. Pp. 1-266.
5. Jakson, R. palmer, R. (2002). Handbook of Sport Management. Translated Khbayry and et al. three Edition. Tehran. Publisher NOC association. Pp. 1-211.
6. Azizi, S. (2005). History Paralympic Games. Spread: Center website Zaiat spinal disabled.
7. Jalali Farahani, M. Alidoust Ghahfarokhi, E. (2011). Event management and sports camps. One Edition. Publication Tehran university. Pp.352.
8. rastgary, M. (2008). Sport facilities rules and standards for the disabled. Tree Edition. Tehran. Publisher waiting era association. Pp. 1-117.
9. Internatiounal paralympic committee. (2013). Medal Standing and Participation numbers in paralympic 1988-2012. Website Adress: www.ipc.com. (2013)
10. Forrest, D; Sanz, I. Tena,J.(2010). Forecasting national team medal totals at the Summer Olympic Games. International Journal of Forecasting, Vol 26, No.1 pp: 576-588.
11. Dimitria, p (2009). Statistical profile of medals at the Beijing 2008 Olympic Games: differences among geographic regions and gender trends. 17th international seminar on Olympic studies for postgraduate students.pp, 416.
12. Yongjun Li (2007). The Study of China Medals in the Olympic Games, University of Science and Technology of China.
13. Damask, Leeann et al. (2006). "Olympic Medal as Fruits of Comparison". Journal of Experimental Psychology, Applied Vol.12, NO.3.166-178
14. Custom Index Solutions Research Report (2004). The MC Grow Hill Company.
15. Eidipour, K. eidy, H. Abbasi, H. Surrey, A. Nazary, F (2013). Analyze and evaluate the performance of athletes in the Paralympic Games. Journal of physiology and sport management research. Published.
16. Eidipour, K. Abbasi, H. eidy, H. (2013). Compare the medals won by the world's continents Paralympic Games. Journal of Physiology and Sport Management North. 1(2). Pp 53-62.
17. eidy, H. Abbasi , H. Nazary , H. Eidipour , K. Surrey, A.(2013). Evaluate and analyze the performance of athletes in the Summer Olympics. Journal of Applied Research in Sports Management. 2(4). Pp 91-101.
18. Asgari, B., eidy, H. (2011). Performance Assessment in the Summer Olympic Games, compared with Asian rivals. Journal of Sport Management and Movement Science, Published.
19. Jie, W., Liang, L., & Feng, Y. (2009). Achievement and benchmarking of countries at the summer Olympic using cross efficiency evaluation method. European Journal of Operational Research. 197; PP: 722-730.